

[Erhard Jakobsen.]

netop på det beskæftigelsesmæssige oplæg, man kom med under forhandlingerne. Det var ikke mig, der brugte udtrykket, men der var flere, der her i salen henviste til, at hvis man fulgte socialdemokraterne i det stykke, så ville det være i direkte modstrid med det boligforlig, som socialdemokraterne selv havde skrevet under på. Det er altså sådan, at når det store gamle parti gør det, så er det helt i orden, men når et nyt parti gør det, så skal det fremstilles, som om dette parti ikke er tillid værdig og ikke duer til forlig.

Jeg lader gerne såvel vælgerne som denne forsamling bedømme, hvem det er, der har medvirket bedst til forlig i det høje ting.

Gudme (RV):

Jeg tror ikke, en argumentation med hr. Erhard Jakobsen og hr. Højland om, hvorvidt man har overholdt forliget eller ej, tjener noget særligt formål, ikke mindst når vi hørte den fanatisme, hvormed hr. Højland fra talerstolen ville gøre det til, at vi andre, der prøvede på at foreholde centrum-demokraterne et aftalebrud, var en illustration af politik på vrangen. Det forekommer mig at være at vende tingene i meget høj grad om på vrangen og sætte dem på hovedet.

Jeg indrømmer ganske vist, at lidt derhen i det hjørne kom vi, da vi hørte hr. Arne Bjerregaard sige, at efter hans mening var det tungeste argument imod dette ikke, at det var et led i en aftale. Jeg synes nok, der er grund til at understrege, at da det er et brud på en aftale, er det nok det tungeste argument, og det er alene dette argument, jeg har villet gøre gældende.

Der kunne være grund til, hvis ikke det var brud på en aftale, at se nærmere på forslaget, men det er der altså ikke, da det er aftalebrud. Det påstår hr. Erhard Jakobsen det ikke er, og argumentationen er den, at standardfradraget er et fradrag uden dokumentation, mens det her er et fradrag med dokumentation. Det er noget formalisme. Det, der er det reelle i det, det, som hr. Erhard Jakobsen sammen med os andre nogle sene sommernætter sad og diskuterede ovre i boligministeriet, var spørgsmålet om, hvor meget man skulle have lov til at fratrække, og det, man efter forliget kunne få lov til at fratrække, blev 2.000 kr. med eller uden dokumentation.

Hr. Erhard Jakobsen ville gerne have haft 5.000 kr., og vi ville vist godt have haft 3.000 kr., så derfor ved jeg ikke, hvorfra hr. Erhard Jakobsen har sin påstand om, at vi ikke kan lide parcelhusejere. Han vil gerne gøre sig til af, at han rigtig godt kan lide dem. Vi kan såmænd også godt lide dem, for de fleste af os er det nok selv, når det kommer til stykket.

Men det, der altså er humlen, er spørgsmålet om, hvor meget man måtte trække fra, for det har jo til syvende og sidst en ganske væsentlig virkning på det statsfinansielle, og dér kunne vi altså under forligsforhandlingerne ikke komme længere end til 2.000 kr.

Nu siger hr. Erhard Jakobsen, at man må trække 10.000 kr. fra — det er en femdobling — og at det ikke er noget aftalebrud. Så ved jeg ikke, hvad aftalebrud er.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Erhard Jakobsen) (CD):

Kun den korte bemærkning, at hvis man forstår sproget dansk, så må standardfradrag betyde et fradrag, som man får uden at dokumentere. Så kan man ikke sige, at et fradrag, som kun de parcelhusejere får, der kan dokumentere, at de har brugt pengene til vedligeholdelse og reparationer, man kan ikke sige, det har noget at gøre med standardfradraget. Det er ulogisk at stille det op på den måde, og hvis man så oven i købet sår tvivl om, at der overhovedet er nogen, der gør det, hvordan i alverden kan man så få alle disse ting til at rime sammen?

Kaj Hansen (DKP):

Nu inden centrum-demokraternes træ vokser helt ind i himlen, er det nok nødvendigt at tage fat på et par ting.

Jeg synes faktisk, det er et stift stykke, at hr. Erhard Jakobsen tillader sig at tage Håndværksrådets kriseprogram til indtægt for det forslag, som centrum-demokraterne her har fremsat.

Hvad er det reelle i dette kriseprogram fra Håndværksrådets side? Det er, at man foreslår, at maksimumsgrænsen på 2.000 kr. for fradrag reguleres under hensyn til pristigningerne. Hr. Erhard Jakobsen overser ganske punkt 1 i Håndværksrådets krisepro-